

[Leif Hermann]

det skal jeg så sige på denne lidt forsigtige måde – at den 20-årige forældelsesfrist faktisk sættes ud af kraft i forbindelse med disse skader.

Lovforslaget er jo, de foregående gange det har været fremsat, blevet temmelig grundigt gennemarbejdet. Der foreligger ganske betydelige mængder bilag til forslaget, og jeg vil håbe, at vi i udvalget forholdsvis hurtigt kan nå frem til en politisk afklaring af de ting, som jeg har nævnt her. Vi vil selvfølgelig arbejde for, at de undvikesmuligheder, der ligger i selve direktivteksten, kommer ind i forslaget, og så håber vi på, at vi så hurtigt som muligt kan få fastlagt præcise regler for et dansk produktansvar.

Niels Anker Kofoed (V):

Det er jo, som flere andre ordførere har nævnt, ikke første gang, at dette lovforslag bliver fremsat. Og jeg kan også slutte mig til dem, der har sagt, at det jo ikke er blevet ringere af, at det er drøftet i Folketinget og også i udvalget. Således som forslaget nu foreligger, synes jeg derfor, det er ved at være klar til at kunne blive vedtaget.

Da det i sin tid blev fremsat første gang, var vi jo det, der på godt dansk hedder på forkant, men efterhånden er der en hel del andre lande, der har gjort lovforslag færdige. Men vi ved jo alle sammen, hvad der er årsagen til, at vi ikke er blevet færdige her i Danmark.

Selve baggrunden for lovforslagets fremsættelse er selvfølgelig den forandring, der er sket med det moderne samfund, som er gået over til at være et fuldt industrialiseret samfund. I gamle dage, hvor man hentede sin mælk hos landmanden, eller hvor man i byen hentede sine æg og sine høns hos en leverandør, man kendte, kunne man placere ansvaret. I dag ligger sagen noget anderledes. Man kender ikke smeden, som har lavet ens varer, man kender heller ikke landmanden, der har leveret mælken, og man kender ikke den landmand, der har leveret grisen, ej heller den, der har leveret æggene. I Danmark er det jo sådan, at vi af etiske grunde har vedtaget en lov, som har foranlediget, at vi importerer de fleste æg, og derfor er det ganske umuligt at have et produktansvar for producenten, hvis han er i Holland eller i Vesttyskland.

Men der er også nok nogle misforståelser i forhold til lovforslaget. Jeg lagde mærke til, at hr. Ole Espersen og også ordføreren for SF ankede over, at man havde undtaget landbrugsva-

rer. Landbrugsvarer er jo ikke undtaget. Det, der er undtaget, er uforarbejdede landbrugsprodukter, og det er en væsentlig forskel. Det vil sige, at al mælk er inde under produktansvarsloven, alt kød, man køber i forretninger, er inde under produktansvarsloven og alle æg, som forhandles i forretningerne, er inde under produktansvarsloven, fordi de bliver betragtet som forarbejdede varer.

Men jeg kan ikke se, hvorfor man skal have et lovforslag, hvor alt er omfattet af produktansvar, også de grønsager, man producerer på en mark. Det er så spørgsmålet, hvordan man formulerer, om en vare er forarbejdet eller uforarbejdet. Hvis man bruger den formulering, som findes nu, og som jeg ikke er helt sikker på dækker overalt, risikerer vi, at vi kommer ud i nogle grænsetilfælde, hvor det er svært at skelne.

Tag en fisk. Hvis en fisk er skåret op, er den forarbejdet. Det skal den være ifølge en anden lovgivning. Men hvis man handler den, mens man er på ferie i et eller andet fiskerleje, og køber en torsk, der ikke er skåret op, er den altså ikke forarbejdet, og så er den undtaget fra den lov.

Jeg ved ikke, om det tjener noget som helst formål at lave lovgivningen mere indviklet, end den i forvejen er, så jeg er godt tilfreds med de ændringer, der er kommet vedrørende mellemhandlerne, og jeg er også godt tilfreds med den formulering, lovforslaget har fået nu.

Min sidste bemærkning skal være, at denne lovgivning selvfølgelig er inspireret af det amerikanske samfund, og man kan sige, at de negative sider ved en sådan lovgivning dér er, at der er andre, der har fået vældig beskæftigelse. Jeg vil derfor håbe, at det ikke bliver så kompliceret, at det bliver et eldorado for smarte advokater at lave den ene erstatningssag efter den anden.

Ellers kan jeg tilsige en velvillig behandling af lovforslaget – og hurtig, for jeg mener, vi kan blive færdige snart.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg er godt klar over det, som hr. Niels Anker Kofoed siger, for hvis man læser i bemærkningerne på side 10, står der f.eks., at mælk, der på den enkelte gård samles på tanke og nedkøles, før den køres til mejeriet, må antages at være industrielt forarbejdet i direktivets forstand. Og så er vi vel tilbage dér, hvor det kun er småting.